

PHỤ TỬ HỢP TẬP KINH

QUYỂN 2

Phẩm 1: VUA TỊNH PHẠM MỚI PHÁT LÒNG TIN

(Phần 2)

Khi ấy, Tôn giả Ưu-đà-di biết vua Tịnh Phạn tâm sinh cảm ngộ, nói kệ tán thán rồi, lại nói:

–Này Đại vương! Nay Đức Phật Thế Tôn xuất hiện thế gian làm Đại Pháp Vương, thành tựu đầy đủ các thiện công đức, ở trong đại chúng Sa-môn, cũng như trăng tròn giữa các vì sao, ánh sáng của Đức Thế Tôn lại còn hơn thế nữa.

Này Đại vương! Đức Như Lai xuất thế như bầu trời mùa thu không có mây che, ánh sáng vắng vặc. Đức Phật ở trong đại chúng Sa-môn chiếu ánh sáng rạng ngời còn hơn thế nữa.

Lại ở giữa biển có núi Quang minh, ánh sáng chiếu tỏa ra các núi khác. Đức Phật ở trong đại chúng Sa-môn, ánh sáng chiếu ra còn hơn thế nữa.

Lại như Đế Thích ở trong nhà thiện pháp, Thiên chúng vây quanh, ánh sáng rực rỡ hơn các chư Thiên khác. Đức Phật ở trong chúng Sa-môn, ánh sáng chiếu ra còn hơn thế nữa.

Lại như Đại phạm Thiên vương, trăm ngàn ức Phạm chúng vây quanh, tất cả ánh sáng từ thân phát ra không ai bằng. Đức Phật ở trong đại chúng Sa-môn phát ra ánh sáng lại hơn thế nữa.

Lúc đó, vua Tịnh Phạn nghe nói ánh sáng oai thần tối thắng của Đức Thế Tôn như vậy, lại suy nghĩ: “Thuở xưa, lúc thái tử mới giáng sinh, làm cho đất sáu cách chấn động như: Động biển, động cực biển động; khởi biển; khởi cực biển khởi; dừng biển, dừng cực biển dừng; chấn biển, chấn cực biển chấn; kích biển, kích cực biển kích; hống biển, hống cực biển hống. Lại có ánh sáng chiếu khắp trời đất không ai bằng. Lúc đó, Ngài bước đi bảy bước không cần sự dẫn dắt. Đồng thời, trên hư không xối xuống hai thứ nước ấm và lạnh trong sạch tắm rửa thân thái tử. Dưới đất tự nhiên vọt lên tòa báu; trên hư không lại treo tàn lộng thù thắng vi diệu, có các Thiên tử cung kính tôn trọng, tay cầm phất trắng đứng hầu hai bên. Cho đến lúc Bồ-tát trưởng thành, xuất gia nhằm chán năm dục lạc, thường trụ chánh niệm, nói lời thành thật, khiến cho các hữu tình không tổn hại lẫn nhau, mọi việc làm đều quyết định dũng mãnh kiên cố, nguyện thành Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Người chưa được độ khiến được độ, dần dần đưa đến bờ giải thoát rốt ráo.

Lúc đó, vua Tịnh Phạn vì Ưu-đà-di mà nói kệ rằng:

*Nếu lúc người mới sinh
Nói năng mà quyết định
Đầy đủ tuệ tịch tĩnh
Người trí nào không tin.
Thái tử lúc mới sinh
Thế gian không ai bằng*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Được thế gian tôn trọng
Người trí nào không tin.
Cho đến trong giấc mộng
Chưa từng nói hư dối
Như thuyết mà tu hành
Người trí nào không tin.
Đối cảnh không sinh tham
Không bị tham trói buộc
Không cần đến vàng bạc
Người trí nào không tin.
Sân như dao kiếm bén
Giận dữ làm người sợ
Khéo lia lõi làm ấy
Người trí nào không tin.
Thường tương ứng thắng tuệ
Kinh bố không lay động
Do lia lõi ngu si
Người trí nào không tin.
Thọ dụng năm dục lạc
Không bị nó trói buộc
Thắng tuệ khéo lựa chọn
Người trí nào không tin.
Trăm ngàn thứ huyền thuật
Không có gì chân thật
Người thiện không ham thích
Người trí nào không tin.
Vô số lời khéo léo
Rốt ráo là hý luận
Không thoát khỏi trói buộc
Người trí nào không tin.
Nếu ai lạc pháp lạc
Tương ứng các nghĩa lợi
Nhất định thoát trói buộc
Lời ấy sao không tin.
Sức phương tiện lia cấu
Ai có thể phòng ngừa
Vượt thành, rời cung Thích
Lời ấy sao không tin.
Xả bỏ năm dục lạc
Ở núi như hươu nai
Chỉ ưa cầu Bồ-đề
Lời ấy sao không tin.
Sáu năm tu khổ hạnh
Vì độ các chúng sinh
Cầu Bồ-đề tối thượng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lời ấy sao không tin.
Sáu năm ăn gạo mè
Không nghĩ đến vật ngon
Câu Bồ-đề tối thượng
Lời ấy sao không tin.
Sáu năm ở hang núi
Chúng ma tìm sơ hở
Không thấy được lối nhỏ
Lời ấy sao không tin.
Người nào không cầu lợi
Không một chút hy vọng
Khéo lìa lối tham lam
Lời ấy sao không tin.
Vô thượng Chánh đẳng giác
Nếu ai chưa từng nghe
Khó tin lại khó hiểu
Lời ấy sao không tin.
Nếu Phạm Thiên thỉnh chuyển
Hoặc Thế Tôn tự nói
Pháp vi diệu như vậy
Lời ấy sao không tin.
Thương xót dòng họ Thích
Thị hiện vào vương cung
Khiến thoát khổ trói buộc
Lời ấy sao không tin.
Người chưa qua bờ kia
Dạy dỗ khiến được qua
Thường phát nguyện như vậy
Lời ấy sao không tin.
Thuở xưa Đức Thế Tôn
Thường khuyến hóa như vậy
Nên biết nay cũng thế
Lời ấy sao không tin
Vì thế hôm nay tôi
Cầu kiến Pháp Trung Vương
Quán chắc chắn như vậy
Thân tâm được thanh tịnh.

Vua Tịnh Phạn nói kệ rồi lại suy nghĩ nói với Tôn giả rằng:

–Còn bao lâu nữa thì thân này mới phát đạo tâm?

Lúc đó Ưu-đà-di vì vua Tịnh Phạn nói kệ rằng:

*Đại vương nay làm chúa nhân gian
Phải nên tu tập các nghĩa lợi
Như Lai khen ngợi nhân phát tâm
Nên được sinh vào nơi tối thắng.
Nếu hay phát sinh ý thanh tịnh*

Đến chỗ Mâu-ni Đại Thế Tôn
Công đức của Ngài khó lường được
Tăng trưởng thiện chủng do trời người.
Như Lai xưa làm Vương thái tử
Đại Bi thương tưởng các quần sinh
Rộng hành bình đẳng tâm vô lượng
Cũng như hoa sen không dính nước.
Tất cả hữu tình bị thác cuốn
Phật hay cứu vớt khiến ra khỏi
Gọi là Vô thượng Đấng Lương Túc
Vua Tịnh Phạn tâm khéo điều phục
Trí Phật tối thượng tối đệ nhất
Nhỏ tên nghi hoặc của chúng sinh
Lìa hẳn các khổ được an lạc
Vua phát tịnh tâm khéo điều phục.
Thái tử vĩnh đoạn trói ba cõi
Hàng phục bốn loại chúng ma quân
Được chứng Vô thượng đại Bồ-đề
Vua phát tịnh tâm khéo điều phục.
Chỉ bày pháp cam lồ giải thoát
Đế Thích nhân vương đều khuyến thỉnh
Lợi lạc hữu tình trong ba cõi
Vua phát tịnh tâm khéo điều phục.
Hay chuyển tối thắng diệu pháp luân
Nhiếp hóa tất cả các ngoại đạo
Số ấy trăm ngàn đến vạn ức
Vua phát tịnh tâm khéo điều phục.
Tuệ nhãn Như Lai rất thanh tịnh
Chúng sinh bị vô minh che lấp
Nói pháp dứt trừ tối tăm ấy
Vua phát tịnh tâm khéo điều phục.
Chúng sinh già chết thêm bức bách
Như Lai nói pháp trừ lo sợ
Phương tiện khéo lên pháp thường lạc
Vua phát tịnh tâm khéo điều phục.
Như Lai xuất hiện ở thế gian
Hư không mưa xuống bốn thứ nước
Có thể dập tắt lửa ba độc
Vua phát tịnh tâm khéo điều phục.
Như Lai mời Lực trí sáng suốt
Diệt tội ba đời của chúng sinh
Xa lìa hoàn toàn mọi lỗi lầm
Vua phát tịnh tâm khéo điều phục.
Như Lai thường dùng tâm đại Bi
Thương nhớ chúng sinh như con đẻ

*Đều khiến lìa khổ được giải thoát
Vua phát tịnh tâm khéo điều phục.
Chúng sinh cang cường khó giáo hóa
Như Lai phương tiện khéo nhiếp thọ
Khiến trừ trạo cử và kiêu mạn
Vua phát tịnh tâm khéo điều phục.
Chúng sinh chìm đắm biển tham dục
Chư Thiên trước vui cũng như vậy
Phật rủ mời Lục đón tiếp họ
Vua phát tịnh tâm khéo điều phục.
Như Lai đại Bi không ai bằng
Trang nghiêm bằng vô lượng công đức
Cứu vớt chúng sinh khổ nhiều kiếp
Vua phát tịnh tâm khéo điều phục.
Như Lai đại Bi phương tiện lực
Như châu ma-ni làm nước trong
Khéo trừ đấu tranh nhân nhơ bẩn
Vua phát tịnh tâm khéo điều phục.
Như ma-ni báu tánh vốn tịnh
Chúng sinh thấy được đều hoan hỷ
Như Lai lìa hẳn nhân phiền não
Vua phát tịnh tâm khéo điều phục.
Trời người chịu nhiều khổ biệt ly
Như Lai khiến được vui tịch tĩnh
Thoát khỏi luân hồi nhân sinh tử
Vua phát tịnh tâm khéo điều phục.
Như Lai thành tựu biển công đức
Nay tôi lược nói một phần nhỏ
Thí như hư không, không ngăn mé
Vua phát tịnh tâm khéo điều phục.*

Nghe kệ rồi, vua Tịnh Phạn liền suy nghĩ: “Trước đây Bồ-tát chưa xuất gia, ta từng thấy Ngài làm những việc thù thắng, tương ứng chánh niệm phát nguyện quyết định rằng: Ta sẽ xuất gia, thệ thành Phật đạo, độ thoát chúng sinh đồng lên bờ giác.” Nghĩ vậy rồi, vua liền nói với Tôn giả Ưu-đà-di:

–Nay Ngài chính là con của Như Lai, đã ăn rồi thì không còn nhận sự cúng dường riêng, sau đó tôi sẽ đến chỗ của Đức Thế Tôn.

Nghe vua nói thế, Ưu-đà-di sinh đại hoan hỷ liền đem cơm thơm về dâng lên cúng Như Lai. Đức Thế Tôn nhận rồi liền cho triệu tập các Tỳ-kheo lại và bảo:

–Ưu-đà-di này được ta sai đến giáo hóa vua Tịnh Phạn, nay vua đã tin hiểu.

Đức Phật khen Ưu-đà-di:

–Hay thay, hay thay! Nay ông được vô lượng phước uẩn, làm cho các thế gian, các hàng trời người nghe việc này rồi thiện căn càng tăng trưởng.

Lúc đó, có các Tỳ-kheo bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Ưu-đà-di được phước bao nhiêu?

Đức Phật dạy:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Giả sử số cát sông Khắc-già trong mười phương vô lượng vô biên không thể đếm hết, phước báo của Ưu-đà-di ngang bằng với số cát ấy không khác.

Khi ấy, Đức Thế Tôn ăn xong cát bát an trụ oai nghi, ngồi kiết già nhập định quán sát. Biết phụ vương sắp đến, liền triệu Đa Văn Thiên vương ở phương Bắc cùng với quyến thuộc trăm ngàn vạn ức và nhiều đại Dực-xoa tướng, rời khỏi cung nường hư không mà đến, chỉ trong khoảng co duỗi cánh tay đã đến chỗ Phật, chấp tay đánh lễ cúng dường Đức Thế Tôn và chúng Tỳ-kheo, rồi đứng qua một bên.

Lại nữa, Trì Quốc Thiên vương ở phương Đông, cùng với quyến thuộc trăm ngàn vạn ức chúng Càn-thát-bà, từ trên không đi đến chỗ Đức Phật, chấp tay đánh lễ cúng dường Đức Thế Tôn và chúng Tỳ-kheo rồi đứng qua một bên.

Lại nữa, Tăng Trưởng Thiên vương ở phương Nam cùng với quyến thuộc trăm ngàn vạn ức chúng Củ-bạn-noa, từ trên hư không đi đến chỗ Đức Phật, chấp tay đánh lễ cúng dường Đức Thế Tôn và chúng Tỳ-kheo rồi đứng qua một bên.

Lại nữa, Quảng Mục Thiên vương ở phương Tây, cùng với quyến thuộc trăm ngàn vạn ức các Đại Long chúng từ trên hư không đi đến chỗ Đức Phật chấp tay đánh lễ cúng dường Đức Thế Tôn và chúng Tỳ-kheo rồi đứng qua một bên.

Lại nữa, chúa trời Đế Thích cùng với Tam thập tam thiên, vô số Thiên tử đi đến chỗ Đức Phật đánh lễ cúng dường. Như vậy Diệm-ma thiên, Đổ-sử thiên, Lạc biến hóa thiên, Tha hóa tự tại thiên, Đại phạm vương thiên, Quan âm thiên, Quảng quả thiên, Tịnh cư thiên. Các Thiên tử này đều cùng trăm ngàn vạn ức Thiên tử quyến thuộc, đến chỗ Đức Phật đánh lễ cung kính cúng dường Phật và Tỳ-kheo tăng rồi đứng qua một bên.

Lại nữa, Tỳ-ma-chất-đa-la A-tu-la vương, cùng sáu mươi ức quyến thuộc, mặc áo mới sạch, chỉnh đốn thứ tự, từ trên hư không đi đến chỗ Đức Phật, đánh lễ cúng dường Đức Thế Tôn và chúng Tỳ-kheo rồi đứng qua một bên.

Lại nữa, có Ca-lâu-la vương cùng với tám vạn sáu ngàn quyến thuộc, từ trên hư không đi đến chỗ Đức Phật, chấp tay đánh lễ cúng dường Đức Thế Tôn và chúng Tỳ-kheo rồi đứng qua một bên.

Lại có ngoại đạo, đại tiên, Bà-la-môn... tám mươi vạn từ các phương đến chỗ Đức Phật, thân cận cúng dường. Thí như trăng tròn rạng rỡ giữa hư không, ánh sáng oai đức che khuất các sao.

Lúc đó, trong chúng Trời, Rồng, Quỷ thần, Ma-hầu-la-già... nhất tâm đồng cất tiếng dùng kệ khen rằng:

*Phật đủ trí sáng suốt
Tối thắng không ai bằng
Hàng phục A-tu-la
Diệt si ám ba độc.
Mặt Phật như trăng tròn
Các tướng đều trang nghiêm
Biện tài lại tối thượng
Phá tan các dị luận.
Nghiêm thân bằng trăm phước
Trời người không ai bằng
Dẫn dắt các Thanh văn
Như sen vượt nước bùn.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Như chúa trời Đế Thích
Thiên tử thường vây quanh
Oai đức hơn chư Thiên
Thân quang cũng như vậy.
Như Lai Đấng Lương Túc
Pháp tử thường vây quanh
Khéo nói các pháp yếu
Khiến chúng sinh khai ngộ.
Như Diêm-ma Thiên chủ
Quyến thuộc thường vây quanh
Ngồi yên giữa đại chúng
Chư Thiên đều tôn trọng.
Thân Phật sáng vô biên
Chiếu đường ác hiểm nạn
Các chúng sinh đọa lạc
Nhờ ánh sáng lìa khổ.
Đổ-sử-đa Thiên chủ
Thiên chúng thường vây quanh
Nhờ phước báo thuở xưa
Thân chiếu sáng hơn hết.
Trời và A-tu-la
Cùng các Long thần khác
Ánh sáng Thích Sư Tử
Thanh tịnh hơn thế nữa.
Lạc biến hóa Thiên chủ
Đều đi đến chỗ Phật
Bị ánh sáng Phật che
Khiến biết phước nghiệp trước.
Ánh sáng Phật như vậy
Tối thượng không ai bằng
Hóa nhân chưa điều phục
Sinh tin hiểu thanh tịnh.
Tha hóa tự tại chủ
Thiên chúng thường vây quanh
Do thiện nghiệp đời trước
Thân chiếu sáng hơn hết.
Như Lai mười Lực tôn
Chánh hạnh đều viên mãn
Ở trong hàng trời người
Ánh sáng thật rạng ngời.
Sắc giới Đại phạm vương
Thân sáng hơn Phạm chúng
Tám âm thanh vi diệu
Chư Thiên không ai bằng.
Như Lai Đại Pháp Vương*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Tám bộ thường cung kính
Pháp âm diễn bốn Đế
Chiếu sáng ba ngàn cõi.
Những hàng trời, rồng, thần
Đều đi đến chỗ Phật
Muốn nghe tiếng Phạm âm
Xin Phật khai chửa ngộ.
Biển sâu khó thể lường
Biết được mé hư không
Tu-di có thể biết
Công đức Phật vô cùng.*

M